

Ruce

Václav Neckář

Víš, ty čáry v dlaních vyryl nám snad osud sám
Proč a kam vcházíš, kde se nedočkáš
Jdou čáry temný na mapách osudů
Jdou čáry světlý v rovnoběžkách
Víš, jsou čáry, v kterých se moc nevyznám

Na nebi kreslí ptáci svůj monogram
Kde jsi byl pozdě, kam jsi přišel dřív než já
Kde věčně bloudíš, v mimoběžkách
Podívej, jak tvý roky plujou
Dál týdnům tvý dny uskakujou

Hledáš svůj klid ve věčných proměnách
Čáry let čas v tvý ruce zkříží
Nakreslí ti tvář, co už zhlíží
Z příběhů z nadějí ve hvězdách

Chceš svět sestavit a žít!
Ty čáry řeknou, kdo je kdo a kde se vzal
Jak žil, co chce anebo za co stál
Kdo voní dřevem, kdo jen vítr v rukou má
Kdo prázdnou postel odestýlá...

Vidím, jak jdeš svým světem dlouho
Jak svý dny nastavuješ touhou
Podobáš se teď ptákům ve větvích
Když přeletí břeh vlastní slávy
Slétnou na zem, cítí dech trávy
Ty uchován jako kámen
Jak paměť dnů, jak kniha knih, chceš žít!

Víš, ty čáry v dlaních vyryl nám snad osud sám
Můžeš si žít, jak chceš, já tě rád potkám
Tak postav dům, v zahradách zasaď strom
Někdo si přijde v tvých dlaních číst